

Pero ay del ay; tot haguera anat be, si en una d'aquelles lloides *matinees* no haguera fet la desgracia que nostre personage se guardara sinse voler deu caneles que colocaes en artístichs caneleros adornaben una llarga y abundant taula, plena de taronges imperials, dolses com el sucre y dignes d'una diputació de deus.

Seguí, segons l'història fent els possibles nostre personage per anar per el camí del goig pero, aquelles faves per un costat y aquelles caneles per l'atre li causaben un trastorn tan fondo que les seues deposicions foren de desarreglos y horrors tans que hagué de cridar á tota la familia en tó desesperat y en forsa casi mundial y mediant uns empastres... també de faves picades y bons desichos pogué arribar en dures penes al estiu, época en que morí, com Cristo rodechat de... jodios y tragant fel y vinagre pa les tres mengaes,

Una porció de aparts y notes acompanye esta interesant é inaudita història que per por de cansar als demés y de cansarnos á mosatros mateix no traduí, pero, per sort, atres pergamins acompanyen á éste, y en ells estém empleant nostre valerós esfors p'a donar á coneixer les vides y milacres d'una interesant serie de personages grechs escrites en Sanscrit.

Per la traducció,
VICENT FORNES.

EL MICALET

De segur que ya gent que al oirnos dir «Micalet» y vore aquella mole tan gran se riurá, pero no ya motiu pues en totes les cases que tinguen un fill y els pares arriben á una edat avansá encara que el fill tinga cincuenta anys sempre sera «Manelet». «Visantet» ó el nom que siga pero en diminitiu y á nosatros els verdaders valensians mos occurrix lo propi en eixe *chiquet*, en el Micalet. Después de una ausencia de

6 ó 8 anys he tornat á Valencia y la primera visita ha segut pera éll; asomat á la barana que corona el cincuenta cinc metros que té d'altura he pogut contemplar la grandiositat de Valencia, el mar y la albufera y l'hermosura de les hortes, que al temps m'an saludan en sa tan delicada aroma: Eixe Micalet, té pera mi recorts que la acció del temps no borra, recorts que se graven en el cor y moren en nosatros; en eixa vetusta torre, en eixa mole dorá m'ensenyá la meua mare á resar, allí entre el grupos decampanes y mentres elles doblaben m'ensenyá les oracions que mes tart tenien que servir pera resarli á ella y hui quant vaix á Valencia, no puc per menos que visitarles y mentalment repetix lo qu'ella m'ensenyá.

Com unicament lo que jo trate es donar alguns datos referents á tan històrica torre terminaré dient que la altura del «Micalet» desde el carrer á la terrassa es de cincuenta cinc metros é igual número de circumferencia.

Hasta les campanes medix 207 escalons, tenint cada escaló un pam just. Les Campanes son 5 les gicotes y están dividides en dos grupos, un de tres y atre de dos, el primer el formen Ursula, Violant y Narsis y el atre Barbara y Catalina. Esta última té les anses postises a causa de una canoná dispará desde la mar quant á Martinez Campos.

Les grans també son cinc y cada una dispon del seu hueco y son conegudes per Visent, Andreu, Jaume, Manuel y Maria.

LEOPOLDO GIMENEZ BLAT.

Joventut Valencianista

DEPOSITARIS

EN VALENCIA: Vicent Pastor Pascual, Victoria, 11, pral.

EN MADRID: Kiosco «El Debate», Carrer de Alcalá.

EN ALICANT: Kiosco de periodichs de la Plassa d'Isabel II.

EN CASTELLÓ DE LA PLANA: Angel Yañez, Kiosco «Universal», Plassa de Castellar.

Imp. R. Gilabert, Duran y Bas, 5 - Barceloná